

[Holger Hansen.]

sempel på, at der kan gøres noget for det. Vi venter os en del heraf, ikke mindst fordi medarbejdere på de sociale områder ofte engagerer sig så stærkt i at sikre de bedst mulige vilkår for deres klienter og derved kan bringe værdifuld inspiration ind i disse råds arbejde.

I det hele taget anser jeg forholdet omkring de sociale medarbejdere for en meget vigtig side af socialreformen. Socialreformen indebærer i sig selv og sammen med kommunalreformen, at vi får større muligheder for at sikre en bedre og mere alsidig sammensat medarbejderstab på de enkelte sociale kontorer og organer, simpelt hen fordi der bliver færre kontorer at bemande. Jeg tror ingeniende på, at socialreformen vil betyde et mindre personale på de sociale områder, dertil er mangelen i dag for stor, men reformen tilsigter en væsentlig flytning af arbejdsindsats fra det administrative til det egentlig sociale til en styrkelse af det menneskelige over for dem, der opfanges af det sociale sikkerhedsnet.

En sådan forskydning af arbejdsindsatsen fra det administrative til det sociale må nødvendigvis følges op både i uddannelsen af fremtidige medarbejdere og i tilbud om supplerende uddannelse til de nuværende. Det er tillige en af de veje, hvorigennem socialreformen får direkte betydning for den enkelte borger, fordi den åbner mulighed for en bedre betjening fra det sociale apparat. Også i denne henseende er det af stor betydning, at lovforslagene her lægger rammer for den fremtidige struktur, så man for alvor kan komme videre med at forbedre uddannelsestilbuddene. Udtrykket sammensmeltning af de sociale organer på både lokalt, amtligt og centralt plan er her nyttigt og rigtigt, fordi det understreger, at der ikke er tale om, at det ene kontor sluger det andet, men at de enkelte grene mødes til et nyt samvirke, og at uddannelsestilbuddene skal gælde alle.

Vi vil uundgåeligt i hele denne tilpasning til noget nyt møde mange overgangsproblemer. Amtskommunerne vil efterhånden overtage meget vigtige opgaver både som serviceydende over for kommunerne og som bærere af selvstændige sociale opgaver i langt videre udstrækning end hidtil, bl. a. i forbindelse med udflytning fra centraladmi-

nistrationen. Denne decentralisering i takt med udbygningen af amterne må spille ind i overvejelserne omkring sammensmeltningen på centralt plan i en social styrelse. Dels vil udbygningen i amterne uden tvivl indebære, at en del stillinger arbejdsmæssig og på anden vis kan øve tiltrækning også på medarbejdere i socialadministrationen, dels vil en række funktioner i socialstyrelsen nok få og have en midlertidig karakter, hvor man kan have den nye tjenestemandsløvs åremålsansættelse i tankerne.

Vi vil sikkert i den videre behandling af lovforslagene komme ind på mange enkelt-heder, men jeg vil gerne understrege, at udgangspunktet for socialreformen jo ikke er eller har været, at denne eller hin institution skulle nedlægges. Udgangspunktet var og er at forbedre den sociale sikring for befolkningen. Vel drejer dette sig formelt i første omgang om struktur og om, hvordan vi gør selve apparatet bedre, men formålet hermed er naturligvis, at et bedre apparat kan sikre befolkningen en bedre social betjening og øget tryghed i tilværelsen. Her vil jeg gerne understrege socialministerens ord ved fremsættelsen af disse lovforslag, at vigtige krav til det sociale apparat er, at ydelserne når ud til de kredse, hvis behov de skal dække, at den enkelte kan finde ud af, hvor han eller hun skal henvende sig om bistand, og at der bliver et sted med ansvar og mulighed for at tage en persons eller en hel families problemer op til samlet overvejelse og løsning.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale de foreliggende lovforslag.

Valbak: Den socialreform, vi fik i 1933, betød i hvert fald to ting. For det første blev de mange dengang spredte bestemmelser — man havde vist over 80 love at hente dem fra — bragt i indbyrdes forbindelse, de mange små net blev hægtet sammen til ét net af regler især på det økonomiske område. Herved sikredes — og det er det andet — et helt lands befolkning et efter den tids forhold acceptabelt levestandard. Det karakteristiske ved socialreformen var nemlig hjælp efter retsprincippet. Steinckes ordnende hånd skabte samling på regelsiden.

Hvad organisationen af den sociale service angår, forblev den spredt som før. Ef-